

Frågor om färdtjänst, punkt 7 (V) av Jens Holm (V).

Ställningstagande

Jag anser att det finns ett stort och brådskande behov av att stärka samordningen och kvaliteten för både resenärer och utförare när det gäller särskilda persontransporter, dvs. bl.a. färdtjänst och riksfärdtjänst. Jag vill påstå att dagens regelverk har betydande brister och är svårt att överblicka för den enskilda resenären. Dessutom leder den bristande samordningen till att samhällseffektiva transporter och miljövinster inte uppnås.

Färdtjänst är till för personer som har väsentliga svårigheter att förflytta sig på egen hand eller att resa med allmänna kommunikationer. År 1998 när färdtjänstlagen trädde i kraft blev bedömningen av vem som har rätt till färdtjänst betydligt striktare. Jag vill peka på att uttalanden i förarbeten också har inneburit att rätten till färdtjänst gått från att vara en insats för att ge skäligena levnadsvillkor för personer med funktionsnedsättning till en trafikpolitisk lösning. Jag kan därför tyvärr konstatera att som en konsekvens av lagstiftningen får endast en del av de personer med funktionsnedsättning som faktiskt behöver färdtjänst också rätt till det. Jag vill understryka att detta går tvärt emot nationella funktionshinderspolitiska mål och mänskliga rättigheter och är enligt mig helt oacceptabelt.

Jag vill också peka på att antalet färdtjänstillstånd enligt Trafikanalys har minskat med 25 procent sedan lagen trädde i kraft 1998. De som trots allt får tillstånd får inte sällan se den förmånen beskuren av lokala restriktioner när det gäller resor på vissa tider, krav på förbokning, begränsade möjligheter att ta med sig ledsagare, förbud mot att göra stopp på vägen samt begränsningar i antalet arbetsresor individen får göra. Dessutom är färdtjänsten i många regioner oproportionerligt dyr och priserna höjs kontinuerligt, vilket ytterligare utesluter stora grupper från att kunna röra sig i samhället. Målet att uppnå jämlikhet i levnadsvillkor och full delaktighet i samhället för personer med funktionsnedsättning uppnås inte i dag. Det måste vara styrande på många områden, inte minst när det gäller regelverk och prissättning för färdtjänst.

Jag anser därför att regeringen bör ta initiativ till bättre lagstiftning om särskilda persontransporter och en ny färdtjänstlag som tydligare tar avstamp i de funktionshinderspolitiska målen och återinför rättighetsperspektivet i bedömningen av vem som ska ha rätt till tillstånd och hur färdtjänsten ska vara ordnad för bättre hållbarhet, samordning, tillgänglighet, prissättning och kvalitet.